

[Udenrigsministeren.]

nordiske landes forhold til Israel påny på et nordisk udenrigsministermøde i København.

Det står sådan for mig, at tiden til, at Danmark, for at bruge det ærede medlems udtryk, endeligt anerkender staten Israel, snart er inde, og udenrigsministeriet har allerede i nogen tid overvejet spørgsmålet om at optage diplomatisk forbindelse med Israel ved akkreditering af en af vore gesandter. Men da forholdet til Israel tidligere har været drøftet på nordiske udenrigsministermøder og vi gerne ville handle i samråd med regeringerne i de andre nordiske lande, er det min hensigt at drøfte dette spørgsmål med mine kolleger i de nordiske lande ved det næste udenrigsministermøde, som det er meningen at holde i Stockholm den 10. og 11. marts.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Aksel Møller** til socialministeren.

Vil socialministeren tage initiativet til, at betegnelsen „sygekasse“ udelukkende forbeholdes de egentlige sygekasser?

Aksel Møller: Motivet til dette spørgsmål om, hvorvidt den højtærede socialminister vil tage initiativet til at få ordet „sygekasse“ beskyttet, er min store interesse i at bevare forsikringsvæsenets frihed. Det må efter min opfattelse være således, at det private forsikringsvæsenets metoder er uangribelige, og at ingen forsikringstager med rette kan føle sig vildledt af noget forsikringselskabs akkvisitioner. „Kongeriget Danmarks Forsikringsforening“ i Odense anvender som bifirmanavn „Sygekassen for Kongeriget Danmark“. Dette bifirmanavn har faktisk — det er konstateret ved flere lejligheder — givet anledning til misforståelse; ikke mindst er der fra Bornholm indløbet talrige klager over forsikringskontrakter indgået under forsikringstagerens indtryk af, at det her drejede sig om en egentlig sygekasse.

Jeg spørger derfor, da der åbenbart ikke har været andre måder, på hvilke man har kunnet få en uheldig praksis bragt til ophør, den højtærede socialminister, om han vil tage initiativet til at få ordet „sygekasse“ beskyttet af loven.

Socialministeren (Strøm): Jeg ser med sympati på tanken om, at betegnelsen „sygekasse“ forbeholdes egentlige sygekasser,

hvorved jeg forstår sygekasser og fortsættelsessygekasser, som er anerkendt i henhold til folkeforsikringsloven. Lovgivningen har givet en tilsvarende navnebeskyttelse til visse almenyttige institutioner såsom sparekasser, banker og kreditforeninger, og hvad angår sygekasser, har det vist sig, som det ærede medlem hr. Aksel Møller også nævnte, at folk, som på anden måde har sikret sig mod følgen af sygdom, først for sent har opdaget, at de ikke ved at tegne en privat forsikring sikrer sig adgang til invaliderente og aldersrente. Hvis man udelukkende forbeholder navnet „sygekasse“ for de sygekasser og fortsættelsessygekasser, der er anerkendt i henhold til folkeforsikringsloven, vil der vel blive færre af den slags fejltagelser, og jeg vil gerne medvirke hertil. Som det imidlertid vil være det ærede medlem bekendt, behandler et embedsmandsudvalg en række meget vigtige problemer indenfor sygekassevæsenet, og jeg vil finde det rimeligt, om også dette spørgsmål bliver optaget til overvejelse af udvalget med henblik på en løsning deraf.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Hans Thyge Jacobsen** til socialministeren.

Finder socialministeren ikke mulighed for at yde erstatning under en eller anden form til en mand, som i 21 år — formentlig fejlagtigt — har været undergivet åndssvageforsorg?

Hans Thyge Jacobsen: Jeg læste for nogle dage siden nogle udtalelser af særforborgsdirektør Leuning til „Berlingske Aftenavis“ om et tilfælde, hvor en nu 46-årig mand fejlagtigt har været undergivet åndssvageforsorg; ministeriet har nu, da denne fejl er blevet opklaret, taget initiativet til så godt som muligt at råde bod på den ved at yde den pågældende erstatning i form af hjælp til uddannelse. Det er ikke min mening at knytte kommentarer til dette. Jeg er naturligvis som alle andre klar over, at fejl også på dette område kan ske, men det glædede mig at se særforborgsdirektør Leunings udtalelser om, at man i vore dage skulle være nået så vidt med undersøgelser og kontrol, at man vistnok tør sige, at slige fejl nu er udelukket. Det må vi alle håbe. Men opmuntret af dette har jeg tilladt mig at stille et spørgsmål til den højtærede socialminister angående et tilfælde, som måske er parallelt med det af særforborgsdirektøren omtalte.

Det tilfælde, som jeg har med at gøre,